

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3874/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Смиљанић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Малешевић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3985/24 од 18.09.2024. године, у седници одржаној дана 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3985/24 од 18.09.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3985/24 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3985/24 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 62310/21 од 25.12.2023. године у првом и трећем ставу изреке којима је обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 8.125 евра са каматом у висини референтне стопе Европске централне банке за главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 26.12.2012. године до исплате и износ од 1.750 америчких долара са каматом у висини референтне стопе Америчке централне банке почев од 01.06.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате са каматом у висини референтне стопе Америчке централне банке увећане за 8% поена, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 497.614,62 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права.

Тужена одговара за обавезе оставиоца, сада покојне ББ, до висине вредности наслеђене имовине (двособног стана број 14 површине 53м² на трећем спрату стамбене зграде у улици ... у ...), сагласно члану 222. Закона о наслеђивању. Осталац је од своје ћерке, сада покојне ВВ - супруге тужиоца, примила на чување новац у износу од 16.250 евра и 3.500 УСД. Правноснажном пресудом П 438/07 од 25.09.2008. године утврђено је да означена новчана средства чине заоставштину покојне ВВ. Њена заоставштина је правноснажним решењем О 2590/11 од 23.02.2011. године подељена на једнаке делове између тужиоца и тужене. Оставопримац, сада покојна ББ, није извршила обавезу враћања новца примљеног на чување до смрти своје ћерке, покојне ВВ, сагласно члану 718. став 1. Закона о облигационим односима, због чега за ту обавезу одговара тужена - за износ одговарајући наследном уделу тужиоца на тој имовини.

Затезна камата на новчано потраживање у валути евро и валути амерички долар, након 25.12.2012. године досуђена је по стопи прописаној чланом 4. став 1. и 2. Закона о затезној камати („Службени гласник Републике Србије“ број 119/12), а на валуту амерички долар за период од 01.06. до 24.12.2012. године по стопи домицилне камате за ту валуту - основној или референтној каматној стопи коју прописује Централна банка земље порекла те валуте.

Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу одлучивања Врховног суда ради уједначавања судске праксе. С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета овог спора у побијаном делу (члан 28. став 1. ЗПП), у висини динарске противвредности 8.125 евра и 1.750 америчких долара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, нижа је од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на исти дан која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић